

รูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

PATTERN OF TEACHER DEVELOPMENT ON KNOWLEDGE MANAGEMENT SUPPORTING THE LEARNING HAPPINESS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN BANGKOK

กิตติภาพ ภาณุรัฐกุลธร
KITTIPOP PAWANUTKULTHON
วิชัย วงษ์ใหญ่
WICHAJ WONGYAI
จำเริญรัตน์ จิตต์จิรจรรย์
CHAMROENRAT CHITCHIRACHAN
ศรุตดา ชัยสุวรรณ
SARUDA CHAISUWAN
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
VONGCHAVALITKUL UNIVERSITY
จังหวัดนครราชสีมา
NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาแบบ และเพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครเป็นการวิจัยและพัฒนาแบบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอน ดังนี้ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน นำเสนอเป็นความเรียง ขั้นตอนที่ 2 การร่างรูปแบบ โดยการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาสร้างรูปแบบ กรอบแนวคิดและแบบสอบถาม ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมรูปแบบโดยการจัดประชุมกลุ่มสนทนากับผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษาด้านการพัฒนาครู เป็นผู้สอนและศิษย์เก่า จำนวน 7 คนขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบและขั้นตอนที่ 5 การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยการจัดประชุมยืนยันกับผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นตอนที่ 3 แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้แก่แบบประเมินประกอบร่างรูปแบบ และแบบสอบถามความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสู่การปฏิบัติเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 โดยปรับแก้ไขให้เหมาะสมและนำไปใช้จริงกลุ่มตัวอย่างได้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 2 ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 44 โรงเรียน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอน และศิษย์เก่า จำนวน 3 คน ที่สุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลของแต่ละโรงเรียนโดยใช้ตารางเลขสุ่ม รวมผู้ให้ข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 220 คน กำหนดระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในแนวทางสู่การปฏิบัติตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป หรือ 3.50 ขึ้นไป

ผลการวิจัย พบว่า

การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิกับรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยการสังเคราะห์ที่ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) สาระสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย (1) ด้านการพัฒนาความเป็นครู

(2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (3) ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ และ (4) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ 4) แนวทางการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปสู่ความสำเร็จ และนำเสนอสาระสำคัญของรูปแบบ 4 ด้านไปสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

การประเมินความเหมาะสมของร่างรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครจำแนกเป็น การประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดสำหรับการประเมินความเหมาะสมสาระสำคัญของรูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามสาระสำคัญของรูปแบบ โดยภาพรวมมีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสู่การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

การตรวจสอบยืนยันรูปแบบรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเห็นด้วย และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ร้อยละ 100
คำสำคัญ : รูปแบบ, การจัดการเรียนรู้, ความสุขในการเรียนรู้

ABSTRACT

This research aimed to create, develop and verify the pattern of teacher development on knowledge management supporting the learning happiness of secondary school students in Bangkok. Five research methods were used in this study. The tools were evaluation form and questionnaire in 5-point Likert scale. The Index of Item Objective Congruence was from 0.60 - 1.00. The sample group was 44 schools under the Secondary Educational Service Area Office 2, Bangkok. The size was determined by using Krejcie and Morgan Table. The total informant was 220 persons including: school directors, teachers and alumni. The level of appropriateness and possibility was set at high level, or at 3.50 or above.

The results found that:

The synthesized contents were covered 1) Principles and reasons, 2) Objectives, 3) the gist of the pattern: (1) Teacher professional development, (2) Learning activity management, (3) Learning media and resources, and (4) Learning environments, 4) Usage guidelines, and 5) Success conditions. The four aspects of the gist of the pattern were employed to create the conceptual framework. Overall, the assessment on the appropriateness of the pattern was at the high level and on the contents was at the high level. The possibility analysis on the usage of the pattern was overall at the high level. 100 percent of the experts agreed that the pattern can be applied to the real situation.

Keyword : Pattern, Knowledge Management, Learning Happiness

บทนำ

เป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่ การศึกษาและสถานศึกษาคือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็น พลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน

รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เต็มศักยภาพ และได้กำหนดจุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการ เรียนการสอนในแต่ละระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 2-4)

การที่ผู้เรียนจะพัฒนาให้มีศักยภาพในการเรียนรู้ได้นั้น ต้องผ่านกระบวนการที่มีคุณภาพ กล่าวคือโรงเรียนต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งมีระบบการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาที่ดี การทำงานด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ และผสมผสานกับการปฏิบัติงานตามปกติ โดยมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินตามสภาพจริงเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อาจารย์ และการบริหารจัดการที่ดี มีการจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อนำไปสู่การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวัง ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมกันรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ในการวางแผนดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบศึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งในแต่ละโรงเรียนได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและการประเมินคุณภาพภายนอก รวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่ การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ เพื่อสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 8) การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นระบบจะช่วยให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจนและครอบคลุมถึงการจัดการศึกษาได้อย่างชัดเจน สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากความสำคัญดังกล่าวในฐานะผู้วิจัยเป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงสนใจที่ศึกษารูปแบบการพัฒนาคู่มือด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้โรงเรียนมัธยมศึกษาได้นำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการพัฒนาคู่มือด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบการพัฒนาคู่มือด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาคู่มือด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) โดยมีการดำเนินการวิจัย 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมหรือเคยมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 5 ท่าน โดยนำเสนอเป็นความเรียง

ขั้นตอนที่ 2 ร่างรูปแบบการพัฒนาคู่มือด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยและผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจากขั้นตอนที่ 1 นำมาสร้างรูปแบบการพัฒนาคู่มือด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ครอบคลุมองค์ประกอบ 1) ด้านการพัฒนาความเป็นครู 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ และ 4) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมร่างรูปแบบการพัฒนาคู่มือด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยการจัดประชุมกลุ่มสนทนา (focus group) ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการจัดการศึกษา ด้านการพัฒนาคู่มือเป็นผู้สอนและศิษย์เก่า จำนวน 7 คน และผู้วิจัยได้สร้างแบบการประเมินประกอบร่างรูปแบบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scales) ของ Likert (อ้างถึงใน บุญชุม ศรีสะอาด, 2553) นำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดระดับความเหมาะสมของรูปแบบตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป หรือ 3.50 ขึ้นไป ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-3.49 รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาคู่มือด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, p. 608 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553) คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 44 โรงเรียน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูผู้สอน และศิษย์เก่า จำนวน 3 คน ที่สุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลของแต่ละโรงเรียนโดยใช้ตารางเลขสุ่ม รวมผู้ให้ข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติของรูปแบบการพัฒนาคู่มือด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา มีเนื้อหาครอบคลุมตามขั้นตอนที่ 2 จำนวน 4 ด้าน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดระดับความเป็นไปได้ในแนวทางการปฏิบัติตั้งแต่ระดับมากที่สุด 3.50 ขึ้นไป ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสู่การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสู่การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสู่การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-3.49 มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสู่การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสู่การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ และคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความ (Index of Item Objective Congruency : IOC) โดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2543) ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ผู้วิจัยปรับข้อความหรือภาษาให้เหมาะสมตามคำแนะนำก่อนการนำไปใช้จริง

ตอนที่ 5 การยืนยันรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครโดยการนำรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ในการจัดการศึกษา ด้านการพัฒนาครู เป็นผู้สอน และศิษย์เก่า จำนวน 7 คน ดำเนินการจัดประชุมยืนยัน (connoisseurship) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%)

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิโดยผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นได้ 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนาความเป็นครู 2) ด้านจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ และ 4) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จากขั้นตอนที่ 1 แล้วนำมาสร้างรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) สาระสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย (1) ด้านการพัฒนาความเป็นครู (2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (3) ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ และ (4) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ 4) แนวทางการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปสู่ความสำเร็จ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมร่างรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

3.1 การประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้	ความเหมาะสม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. หลักการและเหตุผล	4.45	0.03	มาก
2. วัตถุประสงค์	4.57	0.79	มากที่สุด
3. แนวทางนำไปสู่การปฏิบัติ	4.55	0.66	มากที่สุด
4. เงื่อนไขสู่ความสำเร็จ	4.79	0.43	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.59	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านเงื่อนไขสู่ความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.79$,

S.D. = 0.43) รองลงมาคือ ด้านวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.79) และแนวทางนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.66) ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน ดังนี้ ด้านหลักการและเหตุผล ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.03)

3.2 การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ จำแนกสาระสำคัญของรูปแบบแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การประเมินความเหมาะสมการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ จำแนกสาระสำคัญของรูปแบบ

การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้	ความเหมาะสม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
สาระสำคัญของรูปแบบ			
1. ด้านการพัฒนาความเป็นครู	4.53	0.67	มากที่สุด
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.30	0.84	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้	4.38	0.77	มาก
4. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.41	0.73	มาก
รวมเฉลี่ย	4.40	0.75	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความเหมาะสมการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาความเป็นครู ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.67) และอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือ ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.77) และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับสาระสำคัญของรูปแบบ แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านสาระสำคัญของรูปแบบ

รูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน	ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสู่ปฏิบัติ		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
สาระสำคัญของรูปแบบ			
1. ด้านการพัฒนาความเป็นครู	4.35	0.54	มาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.07	0.70	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้	4.16	0.57	มาก
4. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.09	0.58	มาก
รวมเฉลี่ย	4.17	0.41	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาความเป็นครู ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.54) รองลงมาคือ ด้านสื่อ

การเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.57) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.58) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ
 ขั้นตอนที่ 5 การยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

ตารางที่ 4 การยืนยันรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

รูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน	ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบสู่ปฏิบัติ		ผลการยืนยัน	
	\bar{X}	S.D.	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. หลักการและเหตุผล	4.45	0.03	100	-
2. วัตถุประสงค์	4.57	0.79	100	-
3. สาระสำคัญของรูปแบบ				
3.1 ด้านการพัฒนาความเป็นครู	4.35	0.54	100	-
3.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.07	0.07	100	-
3.3 ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้	4.16	0.57	100	-
3.4 ด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.09	0.58	100	-
4. แนวทางการนำไปสู่การปฏิบัติ	4.55	0.66	100	-
5. เงื่อนไขความสำเร็จ	4.79	0.43	100	-
รวมเฉลี่ย	4.39	0.56	100	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการยืนยันรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ของ

ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน โดยภาพรวม มีความเห็นว่า เห็นด้วยทุกด้าน ร้อยละ 100

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การสร้างรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา มาสังเคราะห์และสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัยประกอบด้วยประเด็นหลักทางการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาความเป็นครู 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ และ 4) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติวดี บุญเชื้อ และ คณะ (2540), จำรัส นองมาก (2551), อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546) และ สมุน อมรวีวัฒน์ และ สมพงษ์ จิตระดับ (2530) สรุปได้ว่า การพัฒนาความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถดำเนินการได้ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาความเป็นครู ครูต้องมีจิตวิญญาณความเป็นครู มีความเมตตา จริงใจ เอาใจใส่และยุติธรรมต่อเด็กทุกคนอย่างทั่วถึง เข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นกระบวนการกลุ่ม ส่งเสริมการพัฒนา กระบวนการคิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สิ่งการเรียนรู้ต้องมีความหมาย เชื่อมโยงกับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ครูต้องผลิตสื่อการเรียนรู้ต้องกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าเนื้อหาวิชาได้ดียิ่งขึ้น มีการใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายไม่จำกัดอยู่ในห้องเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ภายในโรงเรียนหรือชุมชน เพื่อจะสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และ 4) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ครูต้องสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เพราะบรรยากาศการเรียนรู้มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสนใจใคร่รู้ใคร่เรียนให้แก่ผู้เรียน ชั้นเรียนที่มีบรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ และความเอื้อเฟื้อเพื่อแผ่ต่อกันและกัน ย่อมเป็นแรงจูงใจภายนอกที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรักการเรียน รักการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน และช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความประพฤติอันดีงามให้แก่นักเรียน

2. ผลการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามขั้นตอนที่ 3 มีดังนี้

2.1 การประเมินความเหมาะสมรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ Madaus, Scriven and Stufflebeam (1983) ได้กล่าวถึงการประเมินรูปแบบหรือการทดสอบรูปแบบว่าเป็นการตรวจสอบรูปแบบนั้น ๆ ว่ามีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เทียบตรง เชื่อถือได้เพียงใด โดยปกติแล้วการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์มักจะประเมินรูปแบบด้วยวิธีการทางสถิติ ผลของการประเมินรูปแบบจะนำไปสู่การยอมรับหรือปฏิเสธรูปแบบนั้นๆ และนำไปสู่การสร้างทฤษฎีใหม่ต่อไป

2.2 การประเมินความเหมาะสมการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ ด้านสาระสำคัญของรูปแบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ Madaus, Scriven and Stufflebeam (1983) ได้เสนอแนวทางการประเมินรูปแบบดังนี้ 1) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ 2) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ 3) มาตรฐานด้านความเหมาะสม และ 4) มาตรฐานด้านความถูกต้องครอบคลุม

3. ผลการตรวจสอบจากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริงของรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามขั้นตอนที่ 4 เกี่ยวกับสาระสำคัญของรูปแบบ 4 ด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

3.1 ด้านการพัฒนาความเป็นครู โดยข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ สุขภาพกายที่แข็งแรง สมบูรณ์เพราะครูควรดูแลรักษาสุขภาพของตนเองอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับ จักรแก้ว นามเมือง (2555) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของครูที่ดีประกอบด้วยบุคลิกภาพ 4 ด้าน คือ 1) บุคลิกภาพทางกาย ประกอบด้วย รูปร่างหน้าตา กิริยาอาการลักษณะท่าทางที่สง่างามการแต่งกายที่เหมาะสม คือ การแต่งกาย (รวมถึงแต่งหน้าและทรงผมด้วย) ที่สะอาด เรียบร้อย ดูดี น่านับถือ ถูกกาลเทศะมีสุขภาพกายที่แข็งแรง สมบูรณ์ 2) บุคลิกภาพทางอารมณ์ ประกอบด้วย การควบคุมอารมณ์ได้ดี ทั้งอารมณ์ดีใจ โกรธ เศร้า หรือหงุดหงิด ความสนใจผู้เรียน หมายถึงมีความกระตือรือร้นที่จะรับรู้หรือถ่ายทอดความรู้ต่างๆ รวมทั้งการแสวงหาประสบการณ์ที่กว้างขวางหลากหลายมีความสนใจ

ในตัวผู้เรียน บทเรียน และวิธีสอน มีความเข้าใจและสนใจ ปัญหาต่างๆ ของผู้เรียน 3) บุคลิกภาพด้านสังคม ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำ ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ชุมชน และสังคม มีความมีระเบียบวินัย สำรอมระวังความประพฤติตนอยู่ใน ระเบียบแบบแผน (ประพฤติต่อเป็นแบบอย่างที่ดี) สามารถ ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี มีความสัมพันธ์กับผู้เรียนและ เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาที่ดี และ 4) บุคลิกภาพด้าน สติปัญญา ประกอบด้วย การมีปฏิภาณไหวพริบที่ดี ความ สามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เหมาะสม มีการ ตัดสินใจที่ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และ จำเจริญรัตน์ จิตต์จิรจรรย์ (2559) ได้กล่าวว่า ทักษะที่สำคัญในศตวรรษ ที่ 21 ของครูต้องมีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (learning and innovation) ประกอบ การคิดวิพากษ์และการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) นวัตกรรมและ การสร้างสรรค์ (innovation and creativity) และการสื่อสาร และความร่วมมือ (communication and collaboration) ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ ของนักเรียน สอดคล้องกับ Richard (2006) ได้ศึกษาเรื่อง Leader Self-Development Intervention Study : The Impact of Self Discrepancy and Feedback พบว่า การ พัฒนาตนเองด้านความเป็นครูเพื่อให้ตนเองมีประสิทธิภาพ ที่สูงขึ้นจะมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายหรือประสิทธิภาพ ของงานที่เพิ่มขึ้นด้วยสอดคล้องกับ Langkamer (2008) ได้ ศึกษาเรื่อง Development of a Nomological Net Surrounding Leader Self-Development พบว่า การพัฒนา ตนเองด้านความเป็นครูเป็นปัจจัยบ่งชี้ที่สำคัญของ ประสิทธิภาพการทำงาน และเป็นตัวทำนายคุณลักษณะของ ผู้นำที่มีคุณภาพ ซึ่งผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมในกระบวนการที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตนเอง จะเป็นผู้ที่จัดการกิจกรรมต่างๆ ที่ทำทหายได้มากขึ้นสอดคล้องกับNgo (2010) ได้ศึกษาเรื่อง Promoting High Quality Educaton at Small Private University : Leadership Challenges and Strategies พบว่า ภาวะผู้นำครูที่มีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา มีความ มุ่งมั่นในการส่งเสริมการศึกษา โดยการศึกษาค้นคว้าจัดหาแผน กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ หาวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการ พัฒนาสถานศึกษา อุทิศตนให้แก่สถานศึกษา และมีบทบาท สำคัญในการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทำให้สถานศึกษา จัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับ Holbert (2010) ได้ศึกษาเรื่อง Student Teacher' Perception of Cooperating Teachers as Teacher Education :

Development of Standards Bases พบว่า การพัฒนาตนเอง ด้านความเป็นครูช่วยทำให้เกิดความเข้าใจเพิ่มขึ้น และได้รับความร่วมมือจากครู นักเรียนในการทำงาน นอกจากนี้ยัง ช่วยให้การติดต่อประสานงานภายนอกกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ Romeyn (2010) ได้ศึกษาเรื่อง A Descriptive Comparative Student of Professional Development and Education and Observe Quality in Early Care and Education Program พบว่า ครูที่ได้รับการพัฒนาโดยการศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง หรือการฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพสู่ความเป็นครู มีอาชีพ และมีความเป็นผู้ทางวิชาการในระดับสูง

3.2 ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ โดยข้อที่มีระดับ ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การแก้ไขและปรับปรุงการจัดสิ่งแวดล้อม และบรรยากาศการเรียนรู้อยู่เสมอเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ อย่างมีความสุขของนักเรียน เพราะการจัดสิ่งแวดล้อมและ บรรยากาศในการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ มีความกระตือรือร้น สนใจที่จะศึกษาหาความรู้มากขึ้น สอดคล้องกับ สุมน อมรวิวัฒน์ และ สมพงษ์ จิตระดับ (2530) ได้สรุปผลการวิจัยเรื่องสภาพในปัจจุบันและปัญหา ด้าน การเรียนการสอนของครูประถมศึกษาวัวว่า บรรยากาศใน ชั้นเรียนต้องมีลักษณะทางกายภาพที่อำนวยความสะดวก ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สร้างความสนใจใฝ่รู้และศรัทธา ต่อการเรียน นอกจากนี้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักเรียนและ ระหว่างครูกับนักเรียน ความรักและศรัทธาที่ครูและนักเรียน มีต่อกัน การเรียนที่รื่นรมย์ปราศจากความกลัวและวิตก กังวล สิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนได้ดี ดังนั้น จึงสามารถแบ่งประเภทของบรรยากาศในชั้นเรียน ได้ 3 ประเภทคือ 1) บรรยากาศทางกายภาพ การจัด บรรยากาศทางด้านกายภาพ เป็นการจัดวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน รวมตลอดไปถึงสิ่งต่างๆ ที่เสริมความรู้ เช่น ป้ายนิเทศ มุมวิชาการ ชั้นวางหนังสือ โต๊ะวางสื่อการสอน ฯลฯ ให้เป็น ระเบียบเรียบร้อย ทำให้เกิดความสบายตา สบายใจแก่ผู้พบเห็น 2) บรรยากาศทางสังคม การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครู และนักเรียนกับ ครูรอบคร้วสร้างบรรยากาศให้เป็นประชาธิปไตย ให้รักเรียน สามารถสอบถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้และสร้างความ สัมพันธ์ของนักเรียนที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ดังนั้นหาก นักเรียนมีความคุ้นเคยกันจะทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะ เป็นความรู้ในเรื่องเรียนหรือเรื่องสังคมหากมีการ

ทำงานร่วมกันภายในห้องก็ต้องใช้ความสามัคคีภายในห้องเรียนเพื่อให้งานออกมาสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีหากขาดความสามัคคีและ 3) บรรยากาศทางจิตวิทยา การจัดบรรยากาศทางด้านจิตวิทยาหรือทางด้านจิตใจ จะช่วยสร้างความรู้สึกให้นักเรียนเกิดความสบายใจในการเรียน ปราศจากความกลัวและวิตกกังวล มีบรรยากาศของการสร้างสรรค์เร้าความสนใจ ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความสุขครูใช้จิตวิทยาการศึกษาในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจในตนเองและเรียนรู้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับสุนทร ทองโพธิ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเสริมสร้างการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเป็นสิ่งที่พึงพอใจนั้น เป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญยิ่งเพราะการพัฒนาใดๆ มิได้เกิดขึ้นจากกระบวนการนั้นๆ โดยตรง หากแต่จะต้องเกิดขึ้นภายใต้บรรยากาศและเงื่อนไขที่สอดคล้องเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ที่เอื้ออำนวย บรรยากาศเหมาะสมสมาชิกทุกคนต้องเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น ทุกคนมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความเคารพนับถือไว้เนื้อเชื่อใจซึ่งกันและกัน มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ ทุกคนมีความรู้ความเข้าใจนโยบายของโรงเรียนส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ กำหนดทิศทางและจุดประสงค์การปฏิบัติร่วมกัน เชื่อมมั่นในหลักการและเหตุผล เปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็น ส่วนการจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ สอดคล้องกับถวิล มาตรเยี่ยม (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิรูปการศึกษาเชิงฐานบริหารจัดการ (School Based Management : SBM) พบว่า บรรยากาศขององค์กรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง โดยเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนรู้อการจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการ บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาและสอดคล้องกับภาสกร ภักดิ์ศรีแพง (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับบรรยากาศองค์การของโรงเรียนคาทอลิกสังฆมณฑลจันทบุรี พบว่า บรรยากาศองค์การเป็นความรู้สึกต่างๆ ของบุคคลต่อบุคคล บุคคลต่อองค์การ ที่มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน อันเป็นบุคลิกคุณลักษณะเฉพาะตัวเป็นภาวะแวดล้อม หรือกระบวนการที่เป็นตัวแปรหรือปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลอันส่งผลต่อความเป็นไปขององค์การ

3.3 ด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ โดยข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ คือ มีการจัดให้มีข้อมูลสารสนเทศตามเพื่อการเรียนรู้และข้อมูลเทียบกับแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เพราะสถานศึกษาเห็นความสำคัญในการจัดแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ของนักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่วางไว้ สอดคล้องกับสุนทร อมรวิวัฒน์ และสมพงษ์ จิตระดับ (2530) ได้กล่าวว่า การผลิตสื่อการเรียนรู้ต้องกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าเนื้อหาวิชาได้ดียิ่งขึ้น มีการใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายไม่จำกัดอยู่ในห้องเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ภายในโรงเรียนหรือชุมชน เพื่อจะสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้จะต้องมีกระบวนการการดำเนินการดังนี้ 1) กำหนดจุดประสงค์จากผลการเรียนที่คาดหวังให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ใดบ้างจากบทเรียนนั้น เพื่อจะได้สร้างสื่อ หรือเลือก แหล่งเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับจุดมุ่งประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ศึกษาผู้เรียน โดยพิจารณาถึงวัย ระดับชั้น ความรู้ ประสบการณ์ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการเลือกใช้แหล่งเรียนรู้ 3) ศึกษาธรรมชาติของเนื้อหาสาระ ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แต่ละเรื่อง อาจมีลักษณะเฉพาะบางเรื่องด้วยการปฏิบัติจริง หรือเรียนรู้จริง ดูการสาธิตจาก ภูมิปัญญาท้องถิ่น และบางเรื่องต้องอาศัยจากการสืบค้นข้อมูล การฟัง การดู และการอ่าน 4) พิจารณาประโยชน์และความคุ้มค่าของแหล่งเรียนรู้ว่าสามารถเร้าความสนใจ สื่อความหมายและประสบการณ์การเรียนการสอนแก่ผู้เรียน การจัดประสบการณ์ เรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง 5) หาประสิทธิภาพของสื่อและแหล่งเรียนรู้ โดยการปรับปรุงสื่อที่จัดไว้ เพื่อเป็นการปรับคุณภาพสื่อว่าเหมาะสม ในการนำไปใช้และสอดคล้องกับพรพจน์ ประเสริฐธิตินพงษ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แหล่งวิทยาการชุมชนเพื่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดลำพูน พบว่า ครูได้ใช้แหล่งการเรียนรู้เป็นแหล่งวิทยาการชุมชนร้อยละ 21.82 และนักเรียนได้ใช้แหล่งการเรียนรู้วิทยาการชุมชนได้รับความรู้ทางด้านสังคมวิทยาเพิ่มขึ้น และได้ความรู้ตามเนื้อหาและประสบการณ์อื่นๆ อย่างกว้างขวาง สอดคล้องกับ ภทรพร ศักดิ์สูง (2553) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทในการบริหารชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางตามทัศนะของผู้บริหารและครูพบว่าการใช้สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ นับว่ามีความสำคัญ

เพราะเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถสร้างสรรค์องค์ความรู้ได้ ด้วยการใช้สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งยังจะช่วยให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่สอดคล้องกับ ประหยัด โมกศรี (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสามารถในการนำความรู้วิชาวิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การให้แหล่งการเรียนรู้นอกสถานที่ของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสอดคล้องกับ ณรงค์ ก่องแก้ว (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แหล่งการเรียนรู้ท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดลำพูน พบว่า สภาพการใช้แหล่งการเรียนรู้ท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนใช้แหล่งการเรียนรู้วิทยากรท้องถิ่น คือ ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัตถุที่มนุษย์สร้างขึ้นและทรัพยากรทางสังคม ในการพัฒนาหลักสูตรสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยลักษณะการเรียนรู้เป็นการปรับกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนเสริมสร้างประสบการณ์ที่เหมาะสม

3.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสชื่นชมกับความสำเร็จของตนเองและทีมงานเพราะครูจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และครูเปิดโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ด้วย สอดคล้องกับสมุน อมรวิวัฒน์ และ สมพงษ์ จิตระดับ (2530) ได้กล่าวว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สิ่งที่เรียนรู้ต้องมีความหมาย เชื่อมโยงกับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องประกอบด้วย 1) บทบาทของผู้เรียน ให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ และวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้อย่างด้วยตนเอง การใช้ IT เพื่อเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการจัดการทำข้อมูล และคิด ทำ และแสดงออกเพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างผลงานเป็นต้น 2) บทบาทผู้สอน ประกอบด้วยให้ผู้เรียนมีโอกาสกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้และร่วมวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในบรรยากาศที่ยืดหยุ่นจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และประสบการณ์

การเรียนรู้ ที่กระตุ้นและส่งเสริมการคิด การค้นคว้าหาความรู้และการแสดงออกของผู้เรียน ฝึกให้ผู้เรียนค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้หรือแหล่งข้อมูลที่หลากหลายด้วยตนเองเป็นต้น สอดคล้องกับ ประทุมวัลย์ ทองมนต์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำบาง 1 อำเภอนิคมคำสร้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT เป็นกิจกรรมที่สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นอย่างดี กล่าวคือ นักเรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำงานเป็นกลุ่ม มีการช่วยเหลือภายในกลุ่ม สามารถปรึกษาวางแผน 40 ร่วมกันและช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์และรู้จักรับผิดชอบงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทักษะการคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนได้รับการพัฒนาขึ้นสอดคล้องกับ วชิรภรณ์ กุดแกลง (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความคงทนในการเรียนรู้เรื่องอาหารทศนิยมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักการได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เกมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ อุทุมพร แก่นทอง (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โรงเรียนวัดปากท่อ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีค่าความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ณัฐวุฒิ เจริญกุล (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบบูรณาการเรื่องบทประยุกต์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบบูรณาการสูงกว่ากลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ละม้าย แก้วสุวรรณ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางเรียนและความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ เรื่อง บทประยุกต์ หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการยืนยันรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามขั้นตอนที่ 5 ของผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน โดยภาพรวม มีความเห็นว่า เห็นด้วยกับรูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สามารถนำไปปฏิบัติได้ ร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรนำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษาทุกระดับ

1.2 ควรแสวงหาบุคคลตัวอย่างในวิชาชีพครู ที่มีความรู้ความสามารถ เป็นที่ยอมรับนับถือในแวดวงวิชาชีพ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความรักในวิชาชีพและความรัก เมตตาผู้เรียน ตลอดจนการทำให้กิจกรรมการนิเทศติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ

1.3 ควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างชุมชนทางวิชาชีพครู และส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีความเชื่อมั่นในการนำผลงานของตนเองมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพัฒนาความเป็นครู เพราะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียน

2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะที่สำคัญของผู้บริหารมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 เพื่อสามารถบริหารและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.4 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของครูเพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *การศึกษาพฤติกรรมของครูในอุดมคติของนักเรียนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตยวดี บุญเชื้อ. (2540, กรกฎาคม-ตุลาคม). “การเรียนรู้อย่างมีความสุข”. *วารสารครุศาสตร์*, 26(1), 7-22.
- จักรแก้ว นามเมือง (2555). บุคลิกภาพของครูและลักษณะการสอนที่ดี. *วารสารบัณฑิตศึกษาลับพิเศษ*. เพาะ, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- จำเจริญรัตน์ จิตต์จิระจรรย์. (2559). *เอกสารประกอบการบรรยาย : ทักษะที่สำคัญสำหรับผู้บริหารมืออาชีพในศตวรรษที่ 21*. นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- จำรัส นองมาก. (2551). *การสอนที่ทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข*. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานการพิมพ์.
- ณรงค์ ก่องแก้ว (2554). *การใช้แหล่งการเรียนรู้ท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดลำพูน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ณัฐวุฒิ เจริญกุล (2554). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ แบบบูรณาการเรื่องบทประยุกต์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ถวิล มาตรเลียม. (2545). *การปฏิรูปการศึกษาเชิงฐานบริหารการจัดการ (School Based Management : SBM)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : เสมาธรรม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร : ชมรมเด็ก.
- ประทุมวัลย์ ทองมนต์. (2552). *การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำบง 1 อำเภอนิคมคำสร้อยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร โดยการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.

- ประหยัด โมกศรี. (2554). *การศึกษาความสามารถในการนำความรู้วิชาวิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินซิพินธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสารคาม, มหาสารคาม.
- พรพจน์ ประเสริฐดิถีพงษ์. (2553). *การใช้แหล่งวิทยาการชุมชนเพื่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดลำพูน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ภัทรพร ศักดิ์สูง. (2553). *บทบาทในการบริหารชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางตามทัศนะของผู้บริหารและครู*. ปรินซิพินธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ภาสกร ภักดิ์ศรีแพง. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับบรรยากาศองค์การของโรงเรียนคาทอลิกสังฆมณฑลจันทบุรี*. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ละมัย แก้วสวรรค์ (2558). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ปรินซิพินธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษภาพมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- วชิรภรณ์ กุดแถลง (2553). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความคงทนในการเรียนรู้เรื่องอาหารทศนิยมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุนทร ทองโพธิ์. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4*. รายงานการศึกษานิพนธ์ ปรินซิพินธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุมน อมรวิวัฒน์ และสมพงษ์ จิตระดับ. (2530). *สาระและกิจกรรมการสอนวิชาหลักสูตรและการสอนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). *หลักการสอน*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- อุทุมพร แก่นทอง (2554). *การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โรงเรียนวัดปากบ่อกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- Holbert, R. M. G. (2010). *Student Teacher' Perception of Cooperating Teachers as Teacher Education : Development of Standards Bases*. Thesis of Doctor of Philosophy. Ohio State University, Ohio.
- Langkamer, K. L. (2008). *Development of a Nomological Net Surrounding Leader Self-Development*. Thesis of Doctor of Philosophy. Gorge Mason University, Virginia.
- Madaus, G. F., Scriven, M. S., and Stufflebeam, D. L. (1983). *Evaluation Models Viewpoints on Educational and Human Services Evaluation*. (8th ed.). Boston : Kluwer-Nijhoff Publishing.
- Ngo, K. L. T. (2010). *Promoting High Quality Education at Small Private University : Leadership Challenges and Strategies*. Thesis of Doctor of Education. Alliant International University, California.
- Richard, R. J. (2006). *Leader Self-Development Intervention Study : The Impact of Self Discrepancy and Feedback*. University of Nebraska-Lincoln, Nebraska.
- Romeyn, R.. (2010). *A Descriptive Comparative Student of Professional Development and Education and Observe Quality in Early Care and Education Program*. Thesis of Doctor of Philosophy. University of Denver, Colorado.

ผู้เขียนบทความ

นายกิตติภาพ ภาวนัฐกุลธร

รองศาสตราจารย์วิชัย วงษ์ใหญ่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จำเริญรัตน์ จิตต์จิรจรรย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรุดา ชัยสุวรรณ

นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

เลขที่ 84 หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง

จังหวัดนครราชสีมา 30000

E-mail : bd2saraban@gmail.com

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล